वाणित्येन गतः स मे गृह्पतिर्वार्त्तापि न श्रूयते प्रातस्तद्धननी प्रमृततनया ज्ञामातृगेहं गता। वालाहं नवयौवना निशि क्यं स्थातव्यमस्मङ्ग्हे सायं संप्रति वर्तते पथिक हे स्थानात्तरं गम्यतां॥११॥

यामिन्येषा बङ्गलजलदैर्बङ्गीमान्धकारा कि नामान्छ निद्रां यातो मम पतिर्सौ लेशितः कर्मडुःषैः । जनाष्ट्रक बाला चारुं मनसिजभयात्प्राप्तगाढप्रकम्पा अनाम निन ग्रामश्चौर्यपुपक्तः पान्य निद्रां जक्षिक् ॥ १५॥ जनाम

इयं व्याधायते वाला भूर्म्याः कार्मुकायते । कटाचाश्च शरायते मनो मे हिर्णायते ॥ १३ ॥

वा भ्रातश्चित्ता असे वैद्यकगृहं किं तत्र शाल्य रुतां किं ते नास्ति गृहे सखी प्रियतमा सर्व गदं हित या। वातं चेत्कुचकुम्भमद्नवशात्पित्तं तु वक्रामृतात् श्लेष्माणं विनिक्ति क्त सुरतव्यापार्के तिश्रमात्॥१८॥

दृष्टिं देहि पुनर्वाले कमलायतलोचने। श्रूयते हि पुरा लोके विषस्य विषमीषधं ॥ १५॥